

November 2022

ungarisch

Íme, Isten hajléka az emberek között! Velük fog lakni és ők az Ő népe lesznek, és maga Isten lesz velük.

(Jel 21,3)

Kontakt: Meinolf Wacker
Kirchplatz 7
59174 Kamen

Mobil.: +49-172-5638432
Mail: meinolf.wacker@go4peace.eu
Homepage www.go4peace.eu

**Kis dolgokkal kezdünk!
It starts very small!**

A go4peace kedves Barátai!

Amikor a zsidó nép visszatért a babiloni száműzetésből hazájába, Izraelbe, nekiláttak a lerombolt templom egyszerű formában történő újjáépítésének. Nagy Heródes később aztán pompásan feldíszítette. A zsidók számára a templom volt Isten háza. Atyáik Istene, Jahve, aki megjelent Mózesnek az égő csipkebokorban, itt lakott a nagy függöny mögött, a Szentek Szentjében. Jézus is újra és újra felment a templomba imádkozni. De ez az épület minden méretével, szépségével és pompájával együtt elvesztette számára abszolút jelentőségét. A Jákob kútjánál lévő samariai asszonynak, aki saját hagyománya szerint a Garizim-hegyen imádta Istent, azt mondta, hogy az igazi imádók nem annyira egy adott helyen, mint inkább „lélekben és igazságban“ imádják a mennyei Atyát (Jn 4,23). Ezáltal Jézus megértette tanítványaival, akiket amúgy nagyon lenyűgözött a templom impozáns épülete, hogy Isten mindig közel akar lenni az emberhez, mint az apa vagy az anya a saját gyermekeihez.

Jézus Istene - az Ő Atyja - vágyakozik gyermekei után. Már ma velük akar lenni. Az idők végén, ahogyan a látnok János leírja a Jelenések könyvében, Isten örökké az ő népével fog lakni - a mennyei Jeruzsálemben. Velük lesz. Ez a hely olyan szép lesz, „mint a völegényének feldíszített menyasszony!“ (Jel 21.2) De ez a szépség és elevenség, amely a mennyben látható lesz, már ma fel akar ragyogni. Isten már most veled és szeretteddel akar lenni! Ő köztetek akar lenni!

Tomáš ezeket osztotta meg velünk: „Ahogyan a zsidó nép érezhette, amikor 70-ben lerombolták a templomát, volt, hogy én is így éreztem. Hirtelen minden nehezzé és kilátástalanná vált. Ilyenkor tudjuk, hogy a Diabolosz, az összezavaró dolgozik. Számomra tehát csak a pillanat marad. Mindig újból és újból az adott pillanat. Nemrégiben ilyen sötétségben voltam. Volt néhány szabad órámmal, ekkor felmerült bennem a kérdés: Te most mit csinálsz? Abban a pillanatban eszembe jutott édesapám. Spontán felhívtam és meg is beszéltem, hogy együtt ebédeljünk. Ebből egy gyönyörű és mély találkozás lett. Amikor elbúcsúztunk, úgy éreztem, hogy a lelkemben ismét béke lett. A köztünk lévő Jézus tette ezt lehetővé. Az apró pillanatokban nyílik meg a mennyország: **Kicsiben kezdődik! It's starts very small!**“

a go4peaceTeam nevében

Meinolf Wacker